

Kirke på vej

- nye former for kirke i Roskilde Stift

Af Peter Tingleff

Det startede med en drøm – altså en rigtig en af slagsen! Jeg havde en nat en drøm, som jeg forstod som et kald til at gå udenfor de etablerede kirkelige rammer i en søgen efter at være kirke på nye måder. Formålet med det skulle være at komme i kontakt med den store del af befolkningen, som normalt ikke går i kirke. Men hvad gør man som sognepræst med en sådan vision? Jeg valgte at opsøge min biskop, Peter Fisher-Møller, og berettede om min drøm og mine tanker i forlængelse af det. Til min store overraskelse lød hans svar: jeg har *også* haft en drøm... - altså en rigtig en af slagsen! Og så fortalte han om en drøm han havde haft nogle år tidligere om at være 'kirke udenfor murene' – i hans tilfælde på en parkeringsplads foran Brugsen!

Vi har nu været i gang med projekt 'Kirke på vej' siden januar 2011 og er begyndt at se konturerne af, hvad der kunne vokse frem. Med inspiration fra bevægelser som Fresh Expressions of Church i den anglikanske kirke ønsker vi at opmuntre og inspirere til at eksperimentere med nye former for kirke udenfor de gængse kirkelige rammer og på tværs af de skel vi normalt opererer med i dansk kirkeliv. Vi tror at den bedste måde at nå den brede del af befolkningen i vores stift vil være at have en rig variation af måder at være kirke på. Både kirke som vi kender det, hvor vi i stor udstrækning inviterer mennesker til vores arrangementer og arbejder med at gøre disse attraktive og relevante, men også måder at være kirke på, hvor vi er opsøgende og i fællesskab finder frem til måder, evangeliet kan slå rod og få former på, som vi ikke havde kunnet gætte os til på forhånd.

Vores udgangspunkt er at *Gud* har en mission og at vores opgave er at blive opmærksom på, hvad han gør og finde måder at følge ham i det i praksis. Derfor bliver den første udfordring at *lytte*. Lytte til Gud. Lytte til mennesker. Lytte til hvad der foregår i lokalmiljøet. I vores læringsnetværk er det en af de ting vi arbejder med at forstå og finde praksis for? Vi arbejder med at samle mennesker forskellige steder i stiftet, der vil committe sig til at være i sådan en lytteproces *uden* at have færdige meninger om hvordan det skal komme til at se ud bagefter. Udfordringen er at vente længe nok. Indtil vi 'hører'. Indtil vi har en fornemmelse af hvad det første skridt kunne være. Ofte tager vi os ikke tid til dette og derfor ender det i aktivisme.

Lyttefasen må nødvendigvis opfølges af handling. Ofte vil det kun det første skridt man har en fornemmelse af, men erfaringen er at det er dette første skridt der første bagefter viser hvad det næste er. Det kræver lidt mod og eventyrlyst at være kirke på den måde. Et eksempel på dette er noget vi har erfaret i Roskilde. I løbet af en periode samledes der hver uge en gruppe mennesker fra byen for at lytte sammen og bede for byen. Efter adskillige måneder 'hørte' vi at vi skulle snakke med folk på gaden. Det var det eneste vi hørte. Lidt usikre på hvad der skulle ske samledes vi ugen efter på gågaden parate til at snakke med folk om kirke og kristendom. Vi kom nærmest ikke i gang, for den første vi mødte inviterede os til at blive en del af Roskilde Aftenskole. Det var først da vi havde taget det første skridt at det næste kunne vise sig. Vi havde ikke forestillet os at

lave noget som helst på en aftenscole. Men nu har vi taget hul på anden kursusrække om 'livets store spørgsmål' med 23 spændende deltagere, der ud over at interessere sig for de store spørgsmål også er i gang med at være kirke på en ny måde.

Vi ønsker at sætte sådanne processer i gang flere steder i stiftet og håber at få lov at se mange forskellige tilgange til dette. I forlængelse af dette ønsker vi at samle erfaringerne, der bliver gjort, i læringsmiljøer, hvor der både er plads til ny inspiration og til erfaringsdeling. I tilknytning til dette vil vi skabe rammer for mindre miljøer, hvor man i praksis hjælper og udfordrer hinanden til at omsætte inspirationen til praksis. Det er også miljøer, hvor man samler hinanden op, når tingene er svære eller mislykkes, og hvor man glæder sig over det, der lykkes og forsøger at lære af begge dele.

For at disse ting kan lade sig gøre i et givent område, er det vigtigt for os at finde måder at spille sammen med det etablerede kirkeliv på. Her er det vigtigt med åbenhed, dialog og medinddragelse i det, der sker. Det etablerede kirkeliv spiller en vigtig rolle dels i at være 'den trygge havn', og dels at give frihed og ressourcer til at nye ting kan prøves af. Den anden vej rundt håber vi, at de nye eksperimenter kan være med til at sætte nye tanker i gang i det etablerede.

Det handler ikke om 'nyt' versus 'gammelt', men om, at hvis vi skal nå de mange mennesker, der normalt ikke går i kirke, så er vi nødt til at gå andre veje. Vi kan ikke længere forvente, at folk vil komme, hvis bare vi laver de rigtige arrangementer. Den tankegang er langt fra virkeligheden. Vi må som kirke bevæge os ud! Vores identitet som kirke er, at vi er sendt. Og det er noget af det, vi skal have fundet frem til igen.

Den store drøm er at se mange mennesker involveret i dette, som ikke hidtil har tænkt sig selv som en del af kirken. Drømmen er at se en mangfoldighed af måder at være kirke på, som på forskellige måder afspejler Guds sendelse til verden. Drømmen er, at se dette ske som en integreret del af folkekirkens måde at være kirke på. Ikke som konkurrerende tiltag, men som dele af et helhedsbillede.

Som folkekirke er vi kun en lille del af det, som sker i mange af de store etablerede kirkesamfund i Vesten i disse år. Overalt er man begyndt at se nødvendigheden af at eksperimentere med kirke på nye måder. Vi ønsker at være med i den bevægelse og lære af, hvad der sker andre steder. For kirkens skyld – ja – men mest af alt for de menneskers skyld, der endnu ikke ser sig selv som en del af kirken.